

Sygn. akt II SA/Wr 631/16

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sygn. akt II SA/Wr 631/16 Data: 10 marca 2017 r.
Odpis postanowienia
o stwierdzeniu prawomocności
Referendarz sądowy w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym
we Wrocławiu Michał Kazek
na podstawie art. 169 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.
Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi
(tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 718, ze zm.) stwierdza,
że orzeczenie z dnia 8 grudnia 2016 r.
jest prawomocne od dnia 25 lutego 2017 r.
Na oryginał właściwy podpis.
Za zgodność z oryginałem
Stwierdzam
GŁÓWNY SEKRETARZ SĄDOWY

Anna Siedlecka

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz
Sędziowie: Sędzia WSA Anna Siedlecka (sprawozdawca)
Sędzia NSA Zygmunt Wiśniewski
Protokolant: Asystent sędziego Łukasz Cieślak

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 9 grudnia 2016 r.
sprawy ze skargi (reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego
w osobie)
na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Geodezyjnego i
Kartograficznego we Wrocławiu
z dnia 11 lipca 2016 r. nr
w przedmiocie odmowy wydania wypisu z rejestru lokali

oddala skargę w całości.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
SPECJALISTA
Izabela Szczerbińska

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2016 r. nr [] Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 K.p.a. oraz art. 7b ust. 2 pkt ustawy Prawa geodezyjne i kartograficzne (zwane dalej u.p.g.k.), po rozpatrzeniu odwołania [] (w imieniu której działa przedstawiciel ustawy [] reprezentowana przez pełn. adw. []) od decyzji Prezydenta Wrocławia z dnia 12 maja 2016r. (Nr []) w pkt I utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję – w części dotyczącej rozpatrzenia wniosku z dnia 12 kwietnia 2016 r. w zakresie wydania „wypisu z rejestru lokali dla nieruchomości położonej przy ul. []”.

[] w pkt II uchylił zaskarżoną decyzję i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji – w części dotyczącej rozpatrzenia wniosku z dnia 12 kwietnia 2016 r. w zakresie wydania „wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dla nieruchomości położonej przy ul. []”.

Organ odwoławczy ustalił, że pełnomocnik [] – przedstawiciela ustawowego małoletniej [] pismem z dnia 12 kwietnia 2016r. Zwrócił się do Geodezji, Kartografii i Katastru [] wydanie wypisu z rejestru lokali oraz wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dla nieruchomości położonej we Wrocławiu przy ul. [] . We wniosku jako wskazanie interesu prawnego wnioskodawczyni podano, że [] był właścicielem nieruchomości lokalowej położonej przy [] Po jego śmierci udział we własności został odziedziczony przez syna [] , który zmarł w dniu [] r. Wnioskodawczyni powołując się na przepis art. 931 K.c. w zw. z art. 925 K.c. jako córka jest spadkobierczynią ustawową po [] . Do wniosku dołączono: pełnomocnictwo, kserokopię dokumentu w języku obcym nazwanego „Sterbeurkunde” [] , kserokopie dokumentu w języku obcym nazwanego „Geburtsurkunde” [] oraz kserokopie dokumentu tożsamości [] i (dowodu osobistego i paszportu).

Decyzją nr [] z dnia [] 2016 r. Prezydent [] odmówił „wydania adwokatowi [] ze spółki [] sp.p., działającemu jako pełnomocnik [] przedstawiciela ustawowego małoletniej [] wypisu z rejestru lokali oraz wypisu z rejestru gruntów bez danych

osobowych dla nieruchomości położonej przy ul.

W ocenie organu I instancji brak jest wykazania interesu prawnego do uzyskania wypisu z rejestru lokali i rejestru gruntów bez danych osobowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik strony zarzucił wydanie zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne poprzez uznanie, że skarżącej nie przysługuje uprawnienie do uzyskania wypisu z rejestru lokali oraz wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dla nieruchomości opisanej jak wyżej. W związku z czym pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie informacji (dokumentów), których żądał.

Rozpatrując odwołanie, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego stwierdził, że zasady prowadzenia oraz udostępniania informacji zawartych w operacie ewidencyjnym określa ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U.z 2015r., poz.520 ze zm.). Następnie wymieniono, jakie informacje zgodnie z art. 20 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy obejmuje prowadzona ewidencja gruntów i budynków i z jakich baz danych operat ewidencyjny jest zbudowany (art. 24 ust. 1 ustawy). Wskazano również na zadania starosty związane z prowadzeniem ewidencji gruntów i budynków (art. 24 ust. 3 ustawy).

Zgodnie z art. 24 ust. 2 u.p.g.k., informacje zawarte w operacie ewidencyjnym są jawne. Natomiast w myśl art. 24 ust. 4 ustawy każdy, z zastrzeżeniem ust. 5, może żądać udostępnienia informacji zawartych w operacie ewidencyjnym. Według ust. 5 art. 24 starosta udostępnia dane ewidencyjne gruntów i budynków zawierające dane podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 oraz wydaje wypisy z operatu ewidencyjnego, zawierające takie dane, na żądanie :

- 1) właścicieli oraz osób i jednostek organizacyjnych władających gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;
 - 2) organów administracji publicznej albo podmiotów niebędących organami administracji publicznej, realizujących, na skutek powierzenia lub zlecenia przez organ administracji publicznej, zadania publiczne związane z gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;
- 2a) operatorów sieci w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, 1045, 1777 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 903 i 1250);

3) innych podmiotów niż wymienione w pkt 1-2a, które mają interes prawny w tym zakresie.

We wniosku odwołująca wnioskuje o wydanie wypisu z rejestru lokali oraz wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dla nieruchomości opisanej na wstępie.

W zakresie rozpatrzenia wniosku w części dotyczącej wydania „wypisu z rejestru lokali dla nieruchomości (...)” Prezydent odmówił wydania ww. informacji z operatu ewidencji gruntów i budynków ze względu na brak wykazania przez wnioskodawcę interesu prawnego.

Organ odwoławczy stwierdził, że wnioskująca nie jest bowiem jednym z podmiotów, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 1 – 2a, zatem udostępnienie wnioskowanych danych zależy od wykazania interesu prawnego, o którym mowa w ust. 5 pkt 3 art. 24 u.p.g.k. Zdaniem organu interes prawny osoby zainteresowanej w pozyskaniu tych danych winien być osobisty, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić i znajdujący swoją podstawę w przepisach prawa materialnego.

W odwołaniu pełnomocnik skarżącej oświadczył, że w niniejszej sprawie nie było prowadzone postępowanie w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po ojcu wnioskodawczyni.

W ocenie organu odwoławczego wnioskodawczyni nie wykazała zatem interesu prawnego w uzyskaniu wypisu z rejestru lokali dla ww. nieruchomości, odwołując się jedynie do norm prawa materialnego, a zatem posiada tylko interes faktyczny, który nie upoważniał organu ewidencyjnego do wydania żądanych danych. Dopiero istnienie w obrocie prawnym postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po zmarłym wstępnym wskazywałoby na interes prawny skarżącej w uzyskaniu przedmiotowych, wnioskowanych informacji.

Z tych względów, organ odwoławczy uznał, że zaskarżoną decyzję Prezydenta w zakresie wydania „wypisu z rejestru lokali dla nieruchomości położonej przy ul. ...”, należało utrzymać w mocy.

Natomiast w zakresie rozpatrzenia wniosku z dnia ... 2016 r. w części dotyczącej wydania „wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dla nieruchomości położonej przy ...”, organ wskazał, że stosownie do § 52 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. z 2015r., poz.542

ze zm.) wypisom z rejestru gruntów, rejestru budynków, rejestru lokali, w treści których zostaną pominięte dane osobowe dotyczące właścicieli, władających na zasadach samoistnego posiadania, użytkowników wieczystych, użytkowników i dzierżawców, nadaje się odpowiednio tytuł: „Wypis z rejestru gruntów o niepełnej treści”, „Wypis z rejestru budynków o niepełnej treści”, „Wypis z rejestru lokali o niepełnej treści”.

Zatem w wypisach, o których mowa w § 52 ust. 3 rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków, pominąć należy dane osobowe dotyczące właścicieli, władających na zasadach samoistnego posiadania, użytkowników wieczystych, użytkowników i dzierżawców.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. z 2015r., poz. 2135 ze zm.), za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Stosownie do ust. 2, osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności poprzez powoływanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne.

Organ odwoławczy podkreślił ponadto, że możliwość wydania wypisów o niepełnej treści dotyczy jedynie gruntów, budynków lub lokali, w stosunku do których prawa posiadają wyłącznie osoby fizyczne, bo tylko do takich osób mamy do czynienia z danymi osobowymi. W takiej sytuacji wnioskujący o udostępnienie takiego wypisu, zawierającego dane podmiotów, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt u.p.g.k., zawsze musi się wykazać interesem prawnym do jego uzyskania, o ile nie jest jednym z podmiotów określonych w art. 24 ust. 5 pkt 1-2a ustawy. Wypisy o niepełnej treści nie powinny zawierać numerów ksiąg wieczystych, gdyż są to dane osobowe (tak wyrok NSA z 15.06.2010r, sygn. Akt I OSK 1096/09).

Wypisy z rejestru gruntów bez danych osobowych może pozyskać każdy w drodze czynności materialno-technicznej więc postępowanie w tym przypadku jest bezprzedmiotowe. Zgodnie z art. 105 K.p.a., gdy postępowanie administracyjne z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w całości lub części.

W niniejszej sprawie, zdaniem organu odwoławczego, zachodzi przypadek bezprzedmiotowości, o której mowa w art. 105 k.p.a., co oznacza, że brak jest którego z

elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Wobec powyższego zasadne jest orzeczenie zawarte w pkt II osnowy decyzji.

Na powyższą decyzję pełnomocnik strony wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, zarzucając jej wydanie z naruszeniem art. 24 ust. 5 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne poprzez uznanie, że skarżącej nie przysługuje uprawnienie do uzyskania wypisu z rejestru lokali dla nieruchomości przy ul.

, podczas gdy skarżąca posiada, jako spadkobierczyni ustawowa poprzedniego właściciela udziału we współwłasności nieruchomości, oczywisty interes prawny w uzyskaniu ww. informacji.

W związku z powyższym wniósł o uchylenie decyzji w części objętej pkt I osnowy zaskarżonej decyzji a także uchylenie w części poprzedzającej ją decyzji organu I instancji a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania sądowego oraz kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi pełnomocnik strony potwierdził, że nie było prowadzone postępowanie w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po zmarłym w dniu 2015r. który nie uregulował wcześniej sytuacji własnościowej ww. lokalu.

W dalszym ciągu powołał się na przepis art. 925 k.c. w zw. Art. 931 k.c., wskazując jak we wniosku, że spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku, tj. z momentem śmierci spadkodawcy, w tym przypadku . Zatem oczywistym dla niego jest, że uzyskanie informacji zawartych we wskazanym wypisie potrzebne jest do podjęcia dalszych akcji prawnych, które mają na celu uzyskanie ochrony dla niezbywalnych i bezwzględnych praw własności skarżącej, jak również w razie stwierdzenia nieprawidłowości, także w zakresie postępowania o uzgodnienie treści księgi wieczystej. Legitymacja skarżącej wynika zatem z przepisów materialnego prawa cywilnego.

W odpowiedzi na skargę Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego wniósł o jej oddalenie podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

Skarga nie jest zasadna.

Wojewódzkie sądy administracyjne, stosownie do kompetencji określonych przepisami m. in. art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, ze zm.) oraz art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016, poz. 718 t.j.), dokonują kontroli działalności organów administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, czyli kontroli zgodności zaskarżonego aktu z przepisami postępowania administracyjnego, a także prawidłowości zastosowania i wykładni prawa materialnego. Zgodnie z art. 134 powołanej wyżej ustawy, sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy, nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną w niej podstawą prawną. Uwzględnienie skargi następuje w przypadku stwierdzenia przez sąd naruszenia przepisów prawa, wskazanego w art. 145 § 1 pkt 1 p.p.s.a.

Dokonując tak rozumianej oceny zaskarżonego rozstrzygnięcia, Wojewódzki Sąd Administracyjny nie dopatrył się w decyzji organu odwoławczego będącej przedmiotem skargi, naruszeń prawa skutkujących koniecznością jej uchylecia.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r., poz. 520 ze zm.), zwanej dalej „ustawą” albo „u.p.g.k.”.

Organ I instancji rozpatrując wniosek zastosował w sprawie przepis art. 24 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2010.193.1287 z późn. zm.), przyjmując, że wnioskodawczyni nie wykazała interesu prawnego, o jakim mowa w art. 25 ust. 5 pkt 3 tej ustawy. Organ odwoławczy przepis ten odniósł natomiast do tej części wniosku, która dotyczyła żądania wydania wypisu z rejestru lokali dla nieruchomości położonej przy ul. . O rozpatrzeniu przez organ odwoławczy pozostałej części wniosku (o wypis z rejestru gruntu bez danych osobowych) mowa będzie w dalszej części uzasadnienia.

Podkreślenia reż wymaga regulacja zawarta w art. 20 ustawy, w której określono, jakie informacje obejmuje ewidencja gruntów i budynków.

W oparciu o powyższe przepisy ukształtowała się jednolita linia orzecznictwa sądów administracyjnych, wedle której wyróżnia się trzy kategorie informacji zawartych w operacie ewidencyjnym. Są to dane przedmiotowe, podmiotowo-przedmiotowe i

podmiotowe. Jako, że te dwie ostatnie zawierają informacje o właścicielach nieruchomości, podlegają one reżymowi udostępniania, o którym mowa w art. 24 ust. 5 u.p.g.k. Jak trafnie to ujął WSA w Kielcach w wyroku z dnia 22 kwietnia 2015 r. (sygn. II SA/Ke 213/15) stwierdzając, że "przedmiotem jawnych i powszechnie dostępnych, udzielanych w trybie art. 24 ust. 2 i 4 u.p.g.k. informacji o gruntach, budynkach i lokalach, na żądanie każdego, tj. bez konieczności wykazywania interesu prawnego, ani władania gruntem, budynkiem lub lokalem, mogą być tylko informacje o charakterze przedmiotowym. Natomiast informacje o charakterze podmiotowym lub podmiotowo-przedmiotowym, z uwagi na ochronę zawartych w nich danych osobowych, mogą być udzielane tylko w trybie art. 24 ust. 5 ustawy, a więc z uwzględnieniem wszystkich zawartych w tym przepisie ograniczeń".

Z przytoczonych przepisów wynika, że ustawodawca podzielił informacje zawarte w ewidencji gruntów i budynków na dane o charakterze przedmiotowym (art. 20 ust. 1 i ust. 2 pkt 3-5) oraz dane o charakterze podmiotowym (art. 20 ust. 2 pkt 1 i pkt 2).

Jednocześnie art. 24 ust. 2 i 4 ustawy stanowi, że informacje zawarte w operacie ewidencyjnym są jawne i każdy, z zastrzeżeniem ust. 5, może żądać ich udostępnienia. Natomiast zgodnie z art. 24 ust. 5, dane ewidencji gruntów i budynków, zawierające dane osobowe, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1 (dane podmiotowe) oraz wypisy z operatu ewidencyjnego, zawierające takie dane osobowe, starosta wydaje na żądanie:

1) właścicieli oraz osób i jednostek organizacyjnych władających gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;

2) organów administracji publicznej albo podmiotów niebędących organami administracji publicznej, realizujących na skutek powierzenia lub zlecenia przez organ administracji publicznej, zadania publiczne związane z gruntami, budynkami lub lokalami, których dotyczy udostępniany zbiór danych lub wypis;

3) innych podmiotów, niż wymienione w pkt 1 i 2, które mają interes prawny w tym zakresie.

Nie ulega zatem wątpliwości, że art. 24 ust. 2 i ust. 4 ustawy określa odrębną od art. 24 ust. 5 podstawę prawną do udzielenia informacji z operatu ewidencyjnego.

Przedmiotem żądania strony skarżącej było uzyskanie dwojakiego rodzaju informacji: 1) wypisu z rejestru lokali oraz 2) wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych. Pierwsze żądanie było w istocie żądaniem udzielenia informacji nie tylko o charakterze przedmiotowym, ale także podmiotowym, czyli przedmiotowo-podmiotowym, do którego – jak wskazano wyżej - zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 5 pkt 3 u.p.g.k.

Drugie żądanie dotyczyło tylko i wyłącznie uzyskania informacji o charakterze przedmiotowym (strona wyraźnie zazaczyła we wniosku - „bez danych osobowych”).

W kwestii żądania uzyskania wypisu z rejestru lokali, w ocenie Sądu wnioskodawczyni nie wykazała swojego indywidualnego interesu prawnego w uzyskaniu informacji dotyczącej lokalu mieszkalnego przy

Należy zwrócić uwagę na to, że art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy wiąże wydanie wypisu z operatu ewidencyjnego z istnieniem po stronie wnioskodawcy istnienia interesu prawnego związanego z gruntami, budynkami lub lokalami będącymi przedmiotem wypisu a nie jakiegokolwiek innego interesu. Niewątpliwie skarżąca ma interes w ustaleniu majątku zmarłego ojca, ale jest to jedynie interes faktyczny, nie zaś interes prawny, o jakim mowa w art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Samo powoływanie się tylko i wyłącznie na przepisy art. 931 k.c. i art. 925 k.c. bez załączenia do wniosku postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku lub aktu poświadczenia dziedziczenia (art. 1025 k.c.) nie dowodzi, że wnioskodawca jest spadkobiercą. Domniemywa się bowiem, że spadkobiercą jest osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku albo poświadczenie dziedziczenia (art. 1025 § 2 k.c.). Zgodnie z art. 1027 k.c. względem osoby trzeciej, która nie rości sobie praw do spadku z tytułu dziedziczenia, spadkobierca może udowodnić swoje prawa wynikające z dziedziczenia tylko stwierdzeniem nabycia spadku albo zarejestrowanym aktem poświadczenia dziedziczenia.

Pełnomocnik strony wyraźnie zazaczył we wniosku co potwierdził następnie w skardze, że w niniejszej sprawie nie było prowadzone postępowanie w sprawie stwierdzenia nabycia spadku po legitymacja wnioskodawczyni, w jego ocenie, wynika bezpośrednio z przepisów prawa materialnego cywilnego. Jak stwierdził dalej w skardze, „uzyskanie żądanych informacji zawartych we wskazanym wypisie potrzebne jest do podjęcia dalszych akcji prawnych, które mają na celu uzyskanie ochrony dla niezbywalnych i bezwzględnych praw własności skarżącej, jak również, w

razie stwierdzenia nieprawidłowości, także w zakresie postępowania w zakresie uzgodnienia treści księgi wieczystej.”

Powoływanie się tylko na przepisy Kodeksu cywilnego bez przedłożenia stosownych dokumentów poświadczających, że wnioskodawczyni jest faktycznie spadkobiercą, stanowi tylko subiektywne twierdzenie strony o byciu spadkobiercą, którego organ nie jest w sposób obiektywny zweryfikować. Organy słusznie przyjęły zatem, że wnioskodawczyni posiada tylko interes faktyczny a to za mało, w świetle art. 24 ust. 5 pkt 3 u.p.g.k. aby otrzymać żądany wypis z rejestru lokali. Dlatego też orzeczenie zawarte w pkt I osnowy zaskarżonej decyzji nie narusza prawa.

Przechodząc do oceny rozstrzygnięcia zawartego w pkt II osnowy zaskarżonej decyzji wskazać należy, że zgodnie z art. 24 ust. 3 starosta udostępnia informacje zawarte w operacie ewidencyjnym w formie:

- 1) wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów tego operatu;
- 2) wyrysów z mapy ewidencyjnej;
- 3) kopii dokumentów uzasadniających wpisy do bazy danych operatu ewidencyjnego;
- 4) plików komputerowych sformatowanych zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych;
- 5) usług, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

Oznacza to, że pozytywne załatwienie wniosku następuje w drodze czynności materialno-technicznej. Na tym etapie załatwienia wniosku nie toczy się bowiem jakiegokolwiek postępowanie administracyjne o jakim mowa w art. 1 K.p.a. (kończące się wydaniem decyzji administracyjnej). Udostępnienie informacji z ewidencji gruntów i budynków następuje w formach pozadecyzyjnych, gdyż organ (w tym wypadku starosta) o niczym nie rozstrzyga, nie przyznaje żadnych uprawnień ani nie nakłada żadnych obowiązków na wnioskodawcę. W ocenie Sądu niewątpliwie nie było żadnych przeszkód, by wnioskodawczyni udzielić informacji w drodze czynności materialno-technicznej w zakresie żądania uzyskania wypisu z rejestru gruntów bez danych osobowych dotyczących nieruchomości położonej przy ul.

Dlatego też wszczęcie postępowania administracyjnego kończące się wydaniem decyzji odmownej w tym zakresie było od początku bezprzedmiotowe z przyczyn przedmiotowych, stąd prawidłowo organ odwoławczy umorzył postępowanie w tym zakresie (pkt II osnowy decyzji).

Zgodnie z art. 134 § 1 p.p.s.a. Sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy, nie będąc związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Rozpatrując w takim zakresie sprawę Sąd nie dopatrył się naruszeń skutkujących koniecznością uchylecia zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi orzekł jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
SPECJALISTA
Izabela Czeczarbińska

